

AM2025.05.21V

Retten i Aarhus' DOM

Dato: 5. december 2024

Retten sagsnr.: 7-4945/2024

Politiets sagsnr.: 4200-72305-00057-24

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født april 1976,

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 2. august 2024.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 216, stk. 1, til dels jf. § 225 og § 232, voldtægt og andet seksuelt forhold end samleje samt blufærdighedskrænkelse,

ved den 23. maj 2024 ca. kl. 15.30 i parkeringskælderen beliggende *Adresse* i Aarhus ved vold at have tiltvunget sig samleje og andet seksuelt forhold end samleje med *Forurettede*, der ikke havde samtykket heri, idet tiltalte skubbede hende samt tog fat i hendes hår og hoved og tiltvang sig oralt samleje, ligesom tiltalte skubbede hende ned på gulvet og voldtog hende analt og vaginalt samt berørte hende i skridtet, under hvilket overgreb *Forurettede* adskillige gange sagde fra og gav udtryk for at de ikke skulle have sex, alt hvilket var egnet til at krænke *Forurettedes* blufærdighed.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 32, stk. 1, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Forurettede har påstået, at tiltalte skal betale 150.000 kr. i godtgørelse for tort.

Tiltalte har bestridt såvel godtgørelsespligten som kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Forklaringer

[FORKLARINGER UDELDAT]

Sagens øvrige oplysninger

Af anmeldelsesrapport af 24. maj 202 fremgår, at Østjyllands Politi den 23. maj 2024 kl. 17.14 modtog en anmeldelse om voldtægt begået samme dag kl. 15.20-15.38. Anmelder var *Forurettede*.

Der er vist fotos af den omhandlede parkeringskælder beliggende *Adresse* i Aarhus.

Der er endvidere forevist videoovervågning fra *Restaurant* optaget den 23. maj 2024.

Endelig er der fremlagt korrespondance mellem tiltalte og *Forurettede* og mellem vidnerne *Vidne* og *Forurettede*, ligesom der er fremlagt øvrige oplysninger, som politiet har fået kendskab til i forbindelse med udlæsning af tiltaltes telefoner.

Af personundersøgelse af 27. maj 2024 fremgår, at *Forurettede* den 23. maj 2024 kl. 21.30 blev undersøgt på Center for Voldtægtssofre. Af Resumé og konklusion fremgår:

"...

Ved undersøgelsen af den 31-årige kvinde, der angiver sig udsat for et seksuelt overgreb, ca. 5½ time forud for undersøgelsen, fandtes:

Hudafskrabninger bag begge ører (1, 4) i panden (2), på næsen (3), på bugen (5), på indersiden af højre lår (9) og på forsiden af venstre lår (10), blodunderløbent mærke på højre albuespids (6) og på forsiden af højre lår (7) samt på højre underben (8).

Der påvist ingen læsioner ved kønsorganer eller endetarmsåbning.

Læsion 6 er frisk og læsion 1-5, 7-10 er ældre.

Det blodunderløbne mærke på højre albuespids (6) er følger efter et mindre, stumpt traume og kan, som oplyst af undersøgte, være efter anslag mod hårdt underlag i forbindelse med at hun blev skubbet og faldt.

De påviste hudafskrabninger og det blodunderløbne mærke (1-5, 7, 9, 10) er følger efter mindre, ukarakteristiske, stumpede traumer, hvoraf læsion 9 og 10, som oplyst af undersøgte, kan være følge efter barberskraber.

Læsion 8 er uspecifik og kan muligt være selvpåført.

Fravær af læsioner ved kønsorganer og endetarmsåbningen udelukker ikke at et seksuelt overgreb, som oplyst af undersøgte, kan have fundet sted.

..."

Udlændingestyrelsen har i udtalelse om mulig udvisning af den 1. november 2024 udtalt følgende:

"...

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt ikke under 2 år og 6 måneders fængsel.

Det er desuden oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

Opholdsgrundlag og længde

Tiltalte indrejste i Danmark den 10. april 2013, hvor han søgte asyl. Den pågældende fik den 6. juni 2014 opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 1 indtil den 6. juni 2019. Pågældendes opholdstilladelse er senest den 20. april 2023 forlænget indtil den 13. juli 2025.

Længden af Tiltalte s lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 6. juni 2024, hvor pågældende fik opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 1, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2, og Tiltalte har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 10 år og 5 måneder, jf. udlændingelovens § 27.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen vurderer, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 216 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 25, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af Tiltalte med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 16. august 2024.

Heraf fremgår at Tiltalte blandt andet har oplyst, at han:

- har haft danske kollegaer som han også sås med efter arbejde og ellers somalisk omgangskreds fra der hvor han bor,
- aldrig har gået på en almindelig skole,
- har arbejdet ved *Virksomhed* i et års tid, forstår og taler dansk,
- er ugift og har 2 børn på 10 og 11 år, der bor sammen med deres mor,
- ikke tror børnene og børnenes mor vil flytte med i tilfælde af en udvisning,
- ikke har meget kontakt til sin familie i Eritrea grundet netværksforbindelsen,
- sidst var i Eritrea for 18-20 år siden, og
- taler arabisk, noget tigrinsk og lidt italiensk og engelsk.

Udlændingestyrelsen skal bemærke, at det fremgår af Det Centrale Personregister (CPR), at Tiltalte er ugift og har to mindre årige barn, der er eritreanske statsborgere og som bor med deres mor.

Det fremgår endvidere, at Tiltalte ikke har forældremyndighed over børnene.

Udlændingestyrelsen skal i denne forbindelse bemærke, at det kan være et indgreb i familielivet efter den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, at henvise den tiltalte til at udøve familielivet i et tredjeland, såfremt han har børn der er ikke bor hos vedkommende, hvis Tiltalte har fast og regelmæssigt samvær med børnene, idet Danmark i så fald vil være nærmest til at beskytte familielivet i medfør af den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

I det omfang, der med en konkret afgørelse om udvisning foretages indgreb i udlændingens privat og familieliv, skal staten påvise, at betingelserne for indgrebet er opfyldt, jf. artikel 8, stk. 2.

Det følger af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at der ved indgreb i udlændingens ret til privat eller familieliv skal foretages en proportionalitetsafvejning. Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer, herunder om udvisning må anses for værende særligt påkrævet på grund af de i udlændingelovens § 24 a opregnede hensyn.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b.

Udlændingestyrelsen skal hertil bemærke, at det ikke vil have opholdsretlige konsekvenser for pågældendes herboende børn, såfremt pågældende bliver udvist af Danmark.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af [X] måneders / års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6.

Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 2 og nr. 4-7.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 5 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 5 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Det bemærkes endvidere, at indrejseforbuddet, efter stk. 5, nr. 1, kan meddeles af kortere varighed, hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i stk. 4, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det fremgår af udlændingelovens § 49 a, at forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.

..."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er ugift og har to mindreårige børn på henholdsvis 10 og 11 år, som bor med deres mor i Randers. Han har været gift med pigernes mor. Det er nok 15 år siden, de blev gift, og de blev skilt for 4 år siden. Det kan godt passe, at børnene var 6 og 7 år, da han blev skilt fra sin ekskone. Da han blev skilt, ville han gerne have kontakt med sine børn, men hans ekskone forhindrede ham i at se dem. Han forsøgte via Familieretshuset at få kontakt til sine børn. Mens sagen verserede, kontaktede hans børn ham og sagde, at de gerne ville se ham. Fordi han fik kontakt med sine børn, droppede han sagen i Familieretshuset. Han ser nu sine børn en gang om ugen. Familieretshuset skrev til ham, at sagen blev sluttet. Der var således en periode, hvor han ikke så

sine børn, men nu ser han dem hver weekend, både lørdag og søndag, hvilket er efter aftale med børnenes mor. Sådan har det fungeret i to år. Han har et godt samarbejde med sin ekskone om børnene. Han køber blandt andet tøj til børnene og er med at forsørge dem og sørge for, at de har det godt. Han har et godt, tæt og nært forhold til sine døtre. Mens han har siddet varetægtsfængslet, har han talt i telefon med dem hver femte dag. Han har ikke fortalt sine børn, at han har været varetægtsfængslet, og derfor har de ikke besøgt ham. Han ønsker ikke, at hans børn skal vide, at han har været varetægtsfængslet. Han har fortalt dem, at han er på rejse og snart kommer hjem. Det er hans ekskone, der har foreslået ham at sige sådan. Han boede i Eritrea, indtil han kom til Danmark.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 20. juni 2024.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Efter bevisførelsen, herunder tiltaltes og *Forurettedes* forklaringer samt den foreviste videoovervågning fra *Restaurant*, kan det lægges det grund, at tiltalte og *Forurettede* den pågældende dag sammen gik ind på *Restaurant*, hvor de til at starte med sad på hver sin side af et bord. Mens de sad der, rykkede *Forurettede* over ved siden af tiltalte, og tiltalte rørte hende på låret, ligesom han kyssede hende. *Forurettede* har forklaret, at hun også "kyssede tiltalte tilbage." Endelig kan det lægges til grund, at tiltalte tog sin pung frem og gav *Forurettede* nogle penge, inden de sammen gik hen mod en parkeringskælder.

Efter en samlet vurdering lægges det til grund, at tiltalte og *Forurettede* havde en fælles forståelse af, at tiltalte mod betaling skulle have en form for seksuel ydelse af *Forurettede* den pågældende dag. Efter *Forurettedes* forklaring lægges det endvidere til grund, at hun i parkeringskælderen indledningsvist rørte ved tiltaltes lem uden på tøjet.

To voterende udtaler:

Efter *Forurettedes* troværdige forklaring finder vi det bevist, at hun i parkeringskælderen efterfølgende sagde fra, idet hun blandt andet sagde "nej," da tiltalte berørte hende i skridtet. *Forurettede* har ligeledes troværdigt forklaret, at hun flere gange sagde "nej," og at hun mens de havde analt samleje gav udtryk for, at det gjorde ondt. På trods heraf gennemførte tiltalte såvel vaginalt som analt samleje, ligesom han ved at tage fat i hendes hår og hoved tvang hende til oralsex.

Forurettedes forklaring understøttes af vidnet *Vidnes* forklaring om *Forurettedes* efterfølgende reaktion samt af korrespondancen mellem *Forurettede* og *Vidne* samme dag kl. 15.55, hvor *Forurettede* blandt andet skrev, at hun havde været udsat for seksuelt overgreb.

Endvidere støttes forklaringen af de lægelige oplysninger, idet *Forurettede* havde en frisk skade på sin albue.

Tiltaltes forklaring om at *Forurettede* havde givet samtykke til sex, og at de frivilligt havde samleje og oralsex, tilsidesættes som utroværdig. Det bemærkes hertil, at *Forurettede* den pågældende dag brugte tampon, hvilket understøtter, at hun ikke havde givet samtykke til at have samleje med tiltalte.

Efter en samlet vurdering heraf finder vi det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen, dog således, at det ikke er bevist, at han skubbede *Forurettede*, idet der ikke er forklaret herom.

Vi stemmer derfor for i det anførte omfang at finde tiltalte skyldig.

En voterende udtaler:

Forurettede har forklaret, at hun ikke gav samtykke til at have sex med tiltalte, herunder vaginalt og analt samleje samt oralsex, og at hun flere gange gjorde opmærksom herpå.

Forurettede har ligeledes forklaret, at hun på *Restaurant "kyssede tilbage"*, da tiltalte kyssede hende, og at hun i parkeringskælderens rørte tiltaltes lem uden på tøjet. Endvidere har *Forurettede* foreholdt politirapporten forklaret, at hun ikke husker, om hun selv trak sine bukser lidt ned, mens hun og tiltalte var i parkeringskælderens. Endelig forlod tiltalte og *Forurettede* sammen parkeringskælderens, hvorefter de udvekslede kontaktoplysninger.

Efter en samlet vurdering finder jeg, at der er en sådan rimelig tvivl om, hvorvidt tiltalte havde forsæt til, at *Forurettede* i parkeringskælderens ikke gav sit samtykke til sex, herunder oralsex og samleje, hvorfor der ikke fuldt ud er det til domfældelse fornødne bevis for, at tiltalte er skyldig.

Jeg stemmer derfor for at frifinde tiltalte.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, hvorfor tiltalte findes skyldig i overensstemmelse med tiltalen, dog således, at han ikke er skyldig i at have skubbet *Forurettede*.

Straffen fastsættes til fængsel i 2 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 216, stk. 1, til dels jf. § 225, og § 232. Retten har ved sanktionsfastsættelsen lagt vægt på forholdets karakter og grovhed.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 6, at tiltalte skal udvises, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Efter Menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Ifølge artikel 8, stk. 2, må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund bl.a. for at forebygge uro og forbrydelse.

Afgørelsen af, om et indgreb er nødvendigt, beror navnlig på en proportionalitetsafvejning. I bedømmelsen indgår bl.a. de samfundsmæssige behov for en udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet, samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerlandet. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, præmis 68.

Tiltalte er ved denne dom idømt fængsel i 2 år og 6 måneder for voldtægt. Tiltalte, der er 48 år og fra Eritrea, indrejste i Danmark i 2013 som 37-årig og har boet her i landet siden. Han har haft lovligt ophold i Danmark siden 2014. Han er ikke gift eller samlevende, men har 2 mindreårige børn i Danmark, som han efter det oplyste ser regelmæssigt, ligesom han bidrager til at forsørge dem.

Han har ikke meget kontakt til sin familie i Eritrea, men vil efter det oplyste ikke være uden forudsætninger for at klare sig i landet.

Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for denne sag, og er heller ikke tidligere tildelt en advarsel om udvisning.

Trods arten og grovheden af den begåede kriminalitet finder vi efter en samlet vurdering, at der navnlig som følge af tiltaltes tilknytning til Danmark, hvor han har to mindreårige børn, ikke er grundlag for udvisning.

Herefter skal tiltalte gives en advarsel om udvisning jf. udlændingelovens § 24 b.

Henset til karakteren af den kriminalitet tiltalte er fundet skyldig i, tager retsformanden påstanden om godtgørelse for tort til følge med 100.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, jf. stk. 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte *Tiltalte* skal straffes med fængsel i 2 år og 6 måneder.

Tiltalte tildeles en advarsel om udvisning.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til *Forurettede* ved bistandsadvokat Brian Werner Lassen betale 100.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 3. december 2024.

.....

Vestre Landsrets 13. afdelings DOM

(dommerne Helle Krogager Rasmussen, Jon Esben Hvam og Bo Ruby Nilsson (kst.) med domsmænd)

Dato: 21. maj 2025

Rettens sagsnr.: S-2399-24

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født april 1976, (advokat Finn Roger Nielsen, København)

Retten i Aarhus har den 5. december 2024 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 74945/2024).

Påstande

Tiltalte, *Tiltalte*, har påstået frifindelse, subsidiært formildelse. Tiltalte har herunder påstået frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået dom i overensstemmelse med tiltalen i 1. instans og skærpelse, herunder således at tiltalte udvises i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, med et indrejseforbud for bestandigt.

Forurettede har gentaget sin påstand om, at tiltalte skal betale 150.000 kr. i godtgørelse for tort med rente efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 3. januar 2025.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravet om godtgørelse og har bestridt kravets størrelse.

Supplerende oplysninger

Der er også for landsretten afspillet en video fra *Restaurant* optaget den 23. maj 2024.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne *Forurettede* og *Vidne* har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

[FORKLARINGER UDELAGT]

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Som anført af byretten fremgår det af den afspillede videoovervågning fra *Restaurant*, at tiltalte og *Forurettede* den 23. maj 2024 kom ind på *Restaurant* sammen.

Det kan ses på videoen, at *Forurettede* efter flere opfordringer fra tiltalte satte sig ved siden af ham, og at tiltalte rørte ved *Forurettede*, herunder holdt på hendes hænder, og kyssede hende.

Både tiltalte og *Forurettede* har om optakten hertil begge forklaret, at de mødtes tilfældigt på *Vej* den pågældende dag. *Forurettede* har videre forklaret, at tiltalte greb fat i hende, mens hun talte i telefon, og at hun ikke genkendte ham, hvorefter han vedholdende bad hende gå med over til *Restaurant*, selv om hun sagde, at hun ikke var sulten og skulle videre. Hun har også forklaret, at hun opfattede tiltaltes tilnærmelser på *Restaurant* som malplacerede, at hun flere gange bad ham lade være, og at hun gerne ville væk fra situationen. Tiltalte har forklaret bl.a., at *Forurettede* på *Restaurant* virkede nervøs.

Det kan efter tiltaltes og *Forurettedes* forklaringer lægges til grund, at tiltalte lagde penge ned i *Forurettedes* lomme, mens de sad på *Restaurant*. Tiltalte har herom forklaret, at det var som betaling for sex, mens *Forurettede* har forklaret, at hun frabad sig at få penge fra tiltalte, og at de ikke talte om sex eller om at gå ned i parkeringskælderen.

Tiltalte og *Forurettede* har begge forklaret, at *Forurettede* udførte oralsex på tiltalte i parkeringskælderen, og at de havde vaginalt samleje, men de er uenige om, hvorvidt dette var frivilligt, idet *Forurettede* har forklaret, at hun flere gange sagde fra. *Forurettede* har endvidere forklaret, at tiltalte holdt hende fast og gennemførte analt samleje på hende mod hendes vilje, og at hun gav udtryk for, at det gjorde ondt. Tiltalte har under grundlovsforhøret også forklaret, at de havde analt samleje, men har senere benægtet dette. Om oralsex har *Forurettede* forklaret, at tiltalte trak hende i håret og tvang hende til at give ham et blowjob. Endelig har *Forurettede* forklaret, at tiltalte under det vaginale samleje trak i hende, så hun faldt bagover og slog albuen.

Landsretten finder, at *Forurettedes* forklaring har fremstået troværdig og konsistent, og at den er understøttet af den afspillede videoovervågning, de lægelige oplysninger om bl.a. skaden på hendes albue og forklaringen afgivet af vidnet *Vidne* om *Forurettedes* reaktion umiddelbart efter episoden.

Landsretten lægger herefter *Forurettedes* forklaring til grund, mens tiltaltes forklaring tilsidesættes som utroværdig.

Både tiltalte og *Forurettede* har forklaret, at tiltalte udsatte hende for befølinger, da de kom ned i parkeringskælderen, som efter *Forurettedes* forklaring må anses for omfattet af straffelovens § 232. Tiltalte har forklaret, at *Forurettede* som det næste gav ham oralsex. Landsretten lægger til grund, at tiltalte tiltvang sig denne oralsex ved at holde fast i *Forurettedes* hår. Landsretten lægger også til grund, at tiltalte og *Forurettede* herefter havde både vaginalt og analt samleje, og at dette blev gennemført ved tvang i form af bl.a. fastholdelse og den i situationen liggende trussel om vold. Landsretten lægger endelig til grund, at tiltalte havde det fornødne forsæt.

Tiltalte er herefter i dette omfang skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, til dels jf. § 225, og § 232.

Straf

Landsretten tiltræder, at straffen er udmålt som sket til fængsel i 2 år og 6 måneder.

Landsretten har som byretten lagt vægt på forholdets karakter og grovhed. I vurderingen er også indgået oplysningerne om, at forholdet er begået på et offentligt sted efter et tilfældigt møde mellem tiltalte og *Forurettede*, som ikke genkendte tiltalte, og som efter sagens oplysninger er en særdeles udsat person.

Udvisning

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 6, at tiltalte skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Efter Menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Ifølge artikel 8, stk. 2, må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund for bl.a. at forebygge uro og forbrydelse.

Afgørelsen af, om et indgreb er nødvendigt, beror navnlig på en proportionalitetsvurdering. I bedømmelsen indgår bl.a. de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet, og styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerlandet. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, præmis 68.

Tiltalte idømmes ved denne dom fængsel i 2 år og 6 måneder for at have tiltvunget sig vaginalt og analt samleje og oralsex samt blufærdighedskrænkelser.

Tiltalte er statsborger i Eritrea, og han er født og opvokset i Eritrea, hvor han har boet også som voksen. Han kom til Danmark i 2013 som 37-årig, hvor han fik opholdstilladelse i juni 2014. Han har således haft opholdstilladelse i Danmark i godt 10 år. Han er ikke gift eller samlevende, men har to børn på 10 og 12 år med en tidligere samleverske, som har forældremyndigheden over børnene. Tiltalte har ikke boet sammen med børnene siden 2019, men har efter det oplyste efter dette tidspunkt set disse i kort tid ad gangen og ikke med overnatning. Han har ikke i øvrigt familie i Danmark. Hovedforhandlingen er gennemført ved hjælp af tolk. Tiltalte har under det meste af sit ophold i Danmark været på kontanthjælp og har kun haft en sporadisk tilknytning til arbejdsmarkedet, ligesom han heller ikke i øvrigt er velintegreret i landet. Tiltalte taler derimod bl.a. det officielle sprog i Eritrea, tigrinsk, hvor han også har familie. Han kender landets kultur og skikke fra sin opvækst og mangeårige liv i landet.

Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for sagen, men han er nu fundet skyldig i en grov seksualforbrydelse, hvilket afspejler sig i den fastsatte straf på fængsel i 2 år og 6 måneder. Efter forholdets karakter lægger landsretten til grund, at der er risiko for, at tiltalte også fremover vil begå ny ligesortet kriminalitet.

Landsretten lægger til grund, at tiltalte i kraft af sine to børn har en stærkere tilknytning til Danmark end til Eritrea, men at han også har en ikke ubetydelig tilknytning til Eritrea, hvor han er statsborger. Han vil således have udmærkede forudsætninger for at klare sig i Eritrea, hvis han udvises.

Efter artens og grovheden af den begåede kriminalitet finder landsretten efter en samlet vurdering herefter, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning.

Det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at varigheden af et indrejseforbud har betydning ved vurderingen af, om udvisning vil udgøre et uproportionalt indgreb i privatlivet og familielivet, jf. bl.a. dom af 14. september 2021 i sagen Abdi mod Danmark, præmis 38.

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7, at en udlænding, der udvises efter § 22 og idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneders varighed, meddeles indrejseforbud for bestandigt. Der kan dog meddeles et indrejseforbud af kortere varighed, hvis udlændingen udvises efter § 22, og et indrejseforbud fastsat efter stk. 4 med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 32, stk. 5, nr. 1.

Efter en samlet vurdering af de anførte omstændigheder finder landsretten, at udvisning med et indrejseforbud for bestandigt vil udgøre et uproportionalt indgreb og dermed være i strid med artikel 8 i Menneskerettighedskonventionen.

Navnlig i lyset af kriminalitetens art og grovhed, at tiltalte først kom til Danmark som 37-årig, og at tiltalte ikke kan anses for velintegreret i det danske samfund, vil udvisning af ham med et indrejseforbud på 6 år ikke udgøre et uproportionalt indgreb. Landsretten bemærker i den forbindelse, at hans børn vil have mulighed for at opretholde kontakten med ham, herunder ved at kommunikere med ham via telefon og internet.

Landsretten tager herefter anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge, dog således at varigheden af indrejseforbuddet fastsættes til 6 år.

Godtgørelse og konklusion

De juridiske dommere tiltræder efter en samlet vurdering, at godtgørelsen, der forrentes fra den 3. januar 2025, er fastsat som sket.

Med de ovenfor anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at tiltalte udvises med et indrejseforbud i 6 år, som regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Godtgørelsen, som forrentes fra den 3. januar 2025, skal betales inden 14 dage.